

IX.

L'ESPERIT SANT ENS FA CRÉIXER

PREGÀRIA INICIAL

Quan va arribar la diada de Pentecosta, es trobaven reunits tots junts. De sobte, com si es girés una ventada impetuosa, se sentí del cel una remor que omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls van aparèixer unes llengües com de foc, que es distribuïen i es posaven sobre cadascun d'ells. Tots van quedar plens de l'Esperit Sant i començaren a parlar en diverses llengües, tal com l'Esperit els concedia d'expressar-se.

(Ac 2,1-4)

LA PENTECOSTA

La paraula Pentecosta significa “el dia cinquantè”. La Pentecosta no és un temps litúrgic; és un dia, el cinquantè després de la Pasqua de Resurrecció, el dia en què Déu acaba la seva obra realitzada per mitjà de Jesús, comunicant l'Esperit als qui creuen en Ell i el segueixen. El dia de Pentecosta, festa en què els jueus celebraven que havien rebut la Llei de Déu al Sinaí, els apòstols amb Maria estaven units al Cenacle, i van rebre l'Esperit Sant promès. En la seva narració (*Ac 2,1-11*), l'evangelista Lluc situa la donació de l'Esperit Sant a la primera comunitat cristiana el dia en què Israel celebrava la Pentecosta, un dia solemne. Així com la Llei va ser l'ànima, l'energia o fortalesa d'Israel, l'Esperit Sant és l'ànima i la fortalesa de l'Església de Jesús.

En el llenguatge de la fe cristiana, l'expressió “Esperit Sant” vol dir presència activa, encara que invisible, de totes les qualitats divines; és com una ventada que no es veu, però queden els efectes de la seva presència. L'Esperit Sant és l'Amor, la Saviesa, la Força, l'Energia de Déu.

La força de l'Esperit mou els deixebles a testimoniar, amb valentia, la resurrecció de Jesús. L'Esperit Sant suscita en nosaltres la necessitat de donar gràcies al Pare pel seu do.

Els dons i l'acció de l'Esperit Sant s'expressen mitjançant símbols (flama, vent, colom, oli, llum).

No veiem l'acció de l'Esperit (força, impuls, amor, claror, dinamisme, alè, renovació, enteniment, joia), però sí que veiem els seus efectes, els seus fruits.

COMPARTIM

I COMUNIQUEM EL DO DE L'ESPERIT SANT

El Do de l'Esperit Sant a la primera comunitat de cristians implica l'inici de l'Església.

Les flamarades de la Pentecosta sobre els primers cristians són el símbol que Déu, Pare i Fill, comuniquen l'Esperit Sant a tots i cadascun dels creients; l'Esperit Sant ens fa, amb Jesús, membres de la seva Església. L'Esperit Sant manté l'Església en l'amor, la unitat i la pau.

La narració de Lluc en els Fets dels Apòstols sobre la vida de la primera comunitat cristiana mostra com aquesta primera Església vivia en comunió de pregària i de béns, escoltant les ensenyances dels apòstols, lloant Déu i participant units en l'Eucaristia (*Ac 2,42-47*).

EL COLOR DE LA PENTECOSTA

El color propi del diumenge de Pentecosta és el vermell. És el color de l'amor, del foc que abrussa el nostre cor, que ens mou a estimar Déu i els altres. Volem viure estimant.

PER A LA REFLEXIÓ

- Quina gràcia reconeixes en tu com a do de l'Esperit Sant?
- Li'n dones gràcies?
- Com podem donar gràcies a Déu pels dons de l'Esperit?
- Reconeixes en els altres el do de l'Esperit Sant?
- Coneixent com vivia la primera comunitat cristiana, a què ens comprometem?

PREGÀRIA

Jesús, ens has donat el teu Esperit,
que habita en nosaltres,
ens comunica l'Amor
i ens uneix al Pare i als germans.
Tots, Senyor, com els Apòstols
el dia de Pentecosta,
necessitem el teu Esperit,
per vèncer la por,
per donar-nos la pau,
perquè tinguem el coratge
de ser els teus testimonis,
per parlar el llenguatge de l'amor,
que fa que ens entenguem i acceptem.
Que Ell ens il·lumini
i transformi les nostres vides.
Amén.

CANT

(MD n. 579-2)

L'Esperit del Senyor vindrà a vosaltres;
no tingueu por d'obrir de bat a bat
el vostre cor al seu amor (bis).
Ell transformarà les nostres vides,
us donarà un cor per estimar;
serà foc que purifica, força en actuar.